KOMISSION ASETUS (EY) N:o 981/97,

annettu 29 päivänä toukokuuta 1997,

väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta tiettyjen Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 [1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2331/96 [2], ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo, että:

A. MENETTELY

(1) Komissio ilmoitti 31 päivänä elokuuta 1996 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella [3] tiettyjen Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien yhteisöön suuntautuvaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta ja pani vireille asiaa koskevan tutkimuksen.

(2) Menettely aloitettiin valituksen perusteella, jonka oli 19 päivänä heinäkuuta 1996 jättänyt Euroopan unionin saumattomia teräsputkia valmistavan tuotannonalan etuja ajava Defense Committee of the Seamless Steel Tube Industry of the European Union, jonka edustamien tuottajien tuotanto muodostaa pääosan kyseisen tuotteen koko tuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitetyt todisteet kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

(3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta niille tuottajille, viejille ja tuojille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämaiden edustajille ja valituksen tekijälle, ja antoi asianomaisille osapuolille tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(4) Useat tarkastelun kohteena olevissa maissa toimivat tuottajat sekä eräät yhteisön tuottajat ja tuojat esittävät kantansa kirjallisesti. Kaikille määräajassa kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin tilaisuus tulla kuulluksi.

(5) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja sai vastauksia valituksen tehneiltä yhteisön tuottajilta, muilta valitusta tukeneilta yhteisön tuottajilta, tietyiltä tuojilta ja tarkastelun kohteena olevien maiden tuottajilta.

(6) Komissi etsi ja tarkasti kaikki polkumyynnin ja vahingon alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisena pitämänsä tiedot ja teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) *Valituksen tehneet yhteisön tuottajat:*

— Voest Alpine, Kindberg, Itävalta,

— Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Ranska,

— Benteler AG, Paderborn, Saksa,

— Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Saksa,

— Dalmine SpA, Dalmine, Italia,

— Productos Tubulares SA, Valle de Trapaga, Espanja,

— Tubos Reunidos SA, Amurrio, Espanja,

— Ovako Steel AB Tube Division, Hofors, Ruotsi.

b) *Valitusta tukevat yhteisön tuottajat:*

— ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Saksa,

— Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Saksa.

c) *Tuojat, jotka eivät ole etuyhteydessä viejiin:*

— Jannone ARM SpA, Napoli, Italia,

— Geminvest SRL, Limbiate, Italia,

— Starval, Marly La Ville, Ranska,

— Voest Alpine Stahlhandel AG, Linz, Itävalta.

d) *Viejiin etuyhteydessä olevat tuojat/kauppayhtiöt:*

— Pipex International AG, Nidau, Sveitsi (etuyhteydessä slovakialaiseen tuottajaan),

[1] EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1, jäljempänä 'perusasetus'.
[2] EYVL N:o L 317, 6.12.1996, s. 1
[3] EYVL N:o L 253, 31.8.1996, s. 26, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus'.

— Pipex Italia SpA, Milano, Italia (etuyhteydessä slovakialaiseen tuottajaan),

— Topham Eisen- und Stahlhandelsges mbH, Wien, Itävalta (etuyhteydessä kahteen tšekkiläiseen tuottajaan).

Vaikka Pipex International AG sijaitseekin Sveitsissä eikä siten ole Euroopan yhteisön tuoja, se antoi komission tutkijoille luvan tarkastaa kirjanpitonsa Milanossa sijaitsevan tytäryhtiönsä toimitiloissa.

e) *Alkuperämaiden tuottajat/viejät:*

Tšekin tasavalta:

— Vítkovice as ja Vítkovice Export as, Ostrava,

— Nová Hut as, Ostrava,

— Válcovny Trub Dioss ja Dioss Trading, Chomutov,

— Ferromet Long Products Ltd, Praha.

Romania:

— SC Artrom SA, Slatina,

— SC Silcotub SA, Zalău,

— SC Petrotub SA, Roman,

— SC Republica SA Trade Company, Bukarest,

— Intertube Ltd, Bukarest,

— SC Metalexportimport SA, Bukarest,

— Sota Company, Bukarest.

Slovakian tasavalta:

— Železiarne Podbrezová, Podbrezová.

(7) Polkumyyntitutkimus käsitti 1 päivän syyskuuta 1995 ja 31 päivän elokuuta 1996 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskeva tarkastelu kattoi kuitenkin tammikuun 1992 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson.

(8) Tässä yhteydessä on huomattava, että tiettyjen Tšekkoslovakiasta, Unkarista, Puolasta ja Kroatian tasavallasta peräisin olevien saumattomien putkien tuonnissa otettiin käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit marraskuussa 1992 ([1]) ja että tullien voimassaoloaikaa jatkettiin maaliskuussa 1993 ([2]). Menettely päätettiin lokakuussa 1993 Tšekin tasavallasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevan tuonnin osalta ([3]) sen jälkeen, kun komissio oli hyväksynyt kyseisten maiden esittämät sitoumukset tariffikiintiöiden perustamisesta 1 päivän kesäkuuta 1993 ja 31 päivän joulukuuta 1995 väliseksi ajanjaksoksi ([4]).

Unkarista, Puolasta ja Kroatian tasavallasta peräisin olevien tuotteiden tuonnissa otettiin käyttöön lopulliset polkumyyntitullit toukokuussa 1993 ([5]), ja komissio hyväksyi päätöksellä 93/260/ETY ([6]) kyseisten maiden viejien polkumyyntimenettelyn yhteydessä esittämät sitoumukset. Nämä toimenpiteet ovat edelleen voimassa, mutta niiden osalta ollaan suorittamassa uudelleentarkastelua ([7]).

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(9) Tämä menettely koskee seuraavia tuoteluokkia:

a) raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut saumattomat putket, jollaisia käytetään öljy- tai kaasuputkijohdoissa, ulkoläpimitta enintään 406,4 mm;

b) saumattomat poikkileikkaukseltaan ympyränmuotoiset putket, rautaa tai seostamatonta terästä, kylmävedetyt tai kylmävalssatut, muut kuin tarkkuusputket; ja

c) muut poikkileikkaukseltaan ympyränmuotoiset putket, rautaa tai seostamatonta terästä, muut kuin kierteitetyt tai kierteitettävät, ulkoläpimitta enintään 406,4 mm.

(10) Nämä tuotteet kuuluvat CN-koodeihin 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 ja 7304 39 93. Neuvoston asiaan aiemmin ottaman kannan mukaisesti kaikkia edellä mainittuihin CN-koodeihin kuuluvia saumattomia putkia on tämän menettelyn yhteydessä pidettävä yhtenä ja samana tuotteena, jäljempänä 'saumattomat putket', koska niillä on samat fyysiset ominaisuudet ja sama käyttötarkoitus.

2. Samankaltainen tuote

(11) Tämän menettelyn kohteena olevat saumattomat putket valmistetaan pohjimmiltaan samaa tuotantoteknologiaa käyttäen ja niitä pidetään olennaisilta fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan ja lopullisilta käyttötarkoituksiltaan samankaltaisina tai samanlaisina riippumatta siitä, onko ne valmistettu yhteisössä vai menettelyn kohteena olevissa maissa. Vaikka kyseisten kolmen putkityypin välillä on joitakin teknisiä eroja, tuotteita ei näiden erojen perusteella voida selkeästi jakaa eri ryhmiin, koska tiettyyn luokkaan luokiteltuja putkia voidaan käyttää, ja myös käytetään, toiseen luokkaan luokiteltujen putkien asemesta. Komissio ei myöskään voinut todeta mitään merkittäviä eroja tarkasteltavana olevien maiden soveltamien standardien ja yhteisössä käytössä olevien standardien välillä. Kaikkia kolmea putkityyppiä on tästä syystä pidettävä perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

([1]) EYVL N:o L 328, 14.11.1992, s. 15
([2]) EYVL N:o L 58, 11.3.1993, s. 1
([3]) EYVL N:o L 252, 9.10.1993, s. 39
([4]) EYVL N:o L 180, 23.7.1993, s. 1
([5]) EYVL N:o L 120, 15.5.1993, s. 34
([6]) EYVL N:o L 120, 15.5.1993, s. 42
([7]) EYVL N:o C 253, 31.8.1996, s. 25

(12) Eräät venäläiset viejät väittivät, että niiden yhteisön markkinoille myymät tuotteet olivat niin heikkolaatuisia ja niin alhaisten teknisten vaatimusten mukaisesti valmistettuja, että niitä ei voi eikä saa verrata yhteisön tuotannonalan valmistamiin tuotteisiin. Koska yksikään yrityksistä ei esittänyt konkreettisia todisteita tämän väitteen tueksi ja koska Venäjän peräisin olevat tuontituotteet luokitellaan samoihin CN-koodeihin kuin muista asianomaisista maista peräisin oleva tuonti, komissio ei pidä perusteltuna jättää venäläisiä tuotteita tämän menettelyn soveltamisalan ulkopuolelle.

C. POLKUMYYNTI

1. Yleistä

(13) Saumattomien putkien valmistuksessa käytetään useita erilaisia teknisiä eritelmiä, eikä ole mitenkään epätavallista, että sama yritys valmistaa useita tuhansia tuotteita, joista kukin vastaa eri eritelmää. Tästä syystä tuotteet jaoteltiin polkumyyntilaskelmia varten ensin luokan perusteella (katso johdanto-osan 9 kappale) ja sitten edelleen tuoteryhmiin ulkoläpimitan ja seinämän paksuuden perusteella. Normaaliarvot ja vientihinnat määriteltiin ja niiden vertailu suoritettiin siten tuoteryhmittäin.

2. Tšekin tasavalta

a) *Yhteistyö*

(14) Kaikki kolme tuottajaa, joiden tiedetään valmistavan ja vievän tarkasteltavana olevaa tuotetta, sekä niihin etuyhteydessä olevat kauppayhtiöt vastasivat kyselylomakkeisiin ja niiden toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynti. Yhden tuottajan luona tehdyn tarkastuksen yhteydessä todettiin kuitenkin, että sen viennistään ja kotimaan myynnistään toimittamat tiedot eivät olleet todennettavissa, koska suurta osaa sen ilmoittamista myyntitoimista ei todellisuudessa ollut koskaan suoritettu. Päätelmänä oli, että yrityksen kirjanpitojärjestelmä ei vastannut yleisesti hyväksyttyjä kirjanpitoperiaatteita ja että sen vastaus komission kyselylomakkeeseen oli sekä harhaanjohtava että epäluotettava. Lisäksi tuotantokustannusten laskemisessa oli käytetty tietoja, jotka olivat peräisin tutkimusajanjaksoa huomattavasti varhaisemmalta ajalta. Tästä syystä komission oli pakko perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan nojalla tehdä tätä tuottajaa koskevat päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

b) *Normaaliarvo*

(15) Kaksi muuta tarkastuskäynnin kohteena ollutta tuottajaa oli keskenään etuyhteydessä (katso johdanto-osan 22 kappale). Näiden yhteistyössä toimineiden yritysten osalta normaaliarvo määriteltiin tosiasiallisesti maksettujen kotimaan hintojen perusteella, jos samankaltaista tuotetta myytiin riittäviä määriä tavanomaisessa kaupankäynnissä.

(16) Tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyyntiä kotimarkkinoilla voitiin molempien tuottajien osalta pitää edustavana tutkimusajanjaksona, koska kyseisen myynnin kokonaismäärä ylitti selvästi perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetyn rajaarvon eli oli merkittävästi enemmän kuin viisi prosenttia vientimyynnin määrästä. Kunkin tuoteryhmän myyntiä kotimarkkinoilla pidettiin edustavana, jos sama vaatimus täyttyi. Jotta lisäksi voitaisiin määrittää, oliko tuotteita myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä, kotimaan myyntihintaa verrattiin tuotannon kokonaiskustannuksiin (valmistuskustannukset, joihin on lisätty myynti-, hallinto- ja muut kustannukset). Toisen tuottajan osalta myynti-, hallinto- ja muut kustannukset (ilmaistuina prosentteina kotimaan myynnin liikevaihdosta) korvattiin siihen etuyhteydessä olevan tuottajan vastaavilla kustannuksilla, koska yritys ei pystynyt toimittamaan kaikkia antamiensa numerotietojen tueksi tarvittavia kirjanpitoasiakirjoja.

Jos myyntihinnan painotettu keskiarvo oli sama tai suurempi kuin painotettu keskimääräinen yksikkökustannus ja jos yli 80 prosenttia tiettyyn tuoteryhmään liittyvistä liiketoimista oli kannattavia, normaaliarvoksi määriteltiin kaikkien liiketoimien painotettu keskimääräinen hinta. Useimpien tuoteryhmien osalta kannattavan myynnin osalta ei kuitenkaan ylittänyt 80 prosenttia, mistä syystä normaaliarvo määritettiin joko pelkästään kannattavien liiketoimien keskimääräisen painotetun hinnan perusteella tai muodostamalla laskennallinen normaaliarvo tapauksissa, joissa tuoteryhmien osalta ei ollut lainkaan kotimaista myyntiä tai kannattavan myynnin osuus oli vähemmän kuin 10 prosenttia. Laskennalliset normaaliarvot muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä tuotantokustannuksiin se keskimääräinen voitto, jonka yritys oli saanut tarkasteltavana olevan tuotteen muiden tuoteryhmien kaikesta kannattavasta myynnistä kotimarkkinoilla.

(17) Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten normaaliarvo määritettiin CN-koodeittain kahden yhteistyössä toimineen tuottajan tosiasiallisten normaaliarvojen perusteella. Jotta yhteistyöstä kieltäytyminen ei muodostuisi kannattavaksi, yhteistyöhön osallistumattomien yritysten viemiä tuotteita koskeva normaaliarvo määritettiin aina tiettyyn CN-koodiin kuuluvien tuoteryhmien korkeimman normaaliarvon perusteella.

c) *Vientihinta*

(18) Molemmat yhteistyössä toimineet yritykset myivät tuotteensa Euroopan yhteisössä oleville riippumattomille asiakkaille joko suoraan tai Tšekin tasavaltaan sijouttuneiden etuyhteydessä olevien tytäryhtiöiden kautta, jotka huolehtivat niiden vientimarkkinoinnista. Toinen yrityksistä käytti myynnissään myös siihen etuyhteydessä olevaa Itävallassa toimivaa kauppayhtiötä, jossa sillä on yli 5 prosentin vähemmistöosakkuus. Suoraan tai tšekkiläisten myyntiä harjoittavien tytäryhtiöiden kautta tapahtuneen myynnin osalta vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta yhteisössä veloitettujen hintojen perusteella. Etuyhteydessä olevan itävaltalaisen tuojan välityksellä suoritetun myynnin osalta vientihinta oli muodostettava laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Koska tuojan komission kyselylomakkeeseen antamassa vastauksessa ei esitetty tarvittavaa yksityiskohtaista tuotekuvausta yhteisöön suuntautuvan myynnin osalta, vientihinta muodostettiin lisäämällä tuojan bruttomarginaali sen tavarantoimittajalleen maksamaan hankintahintaan ja vähentämällä siitä sen omat myynti-, hallinto- ja muut kustannukset sekä 4 prosentin voittomarginaali. Tätä marginaalia pidettiin kohtuullisena, koska se vastasi riippumattomien tuojien tutkimusajanjakson yleistä marginaalia.

(19) Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten suhteen komissio toimi perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehden päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Eurostatin ilmoittamia tuontihintoja pidettiin tässä yhteydessä tarkoituksenmukaisimpana perustana vientihinnan määrittämiseksi sen jälkeen, kun Eurostatin luvuista oli ensin vähennetty kaikki yhteistyössä toimineiden kahden yrityksen ilmoittamat vientitoimet. Näin määritetty vientihinnan painotettu keskiarvo oli huomattavasti alempi kuin yhteistyössä toimineille tuottajille/myyjille määritetty vientihinta, mikä viittasi siihen, että yhteistyöhön osallistumattomien tuottajien/viejien polkumyyntimarginaalit olivat korkeammat kuin yhteistyössä toimineiden tuottajien/viejien.

d) *Vertailu*

(20) Vientitoimien suuren määrän ja tuotteiden moninaisuuden vuoksi komissio rajoitti vertailun perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti tärkeimpiin tuoteryhmiin, koska niiden osuus molempien yhteistyössä toimineiden yritysten vientimyynnistä oli enemmän kuin 93 prosenttia. Normaaliarvon ja vapaasti tehtaalla -vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisut tehtiin tarvittaessa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti kuljetus-, vakuutus- ja luottokustannusten osalta.

e) *Polkumyyntimarginaali*

(21) Molempien yhteistyössä toimineiden tuottajien polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla normaaliarvon painotettua keskiarvoa yksittäisiin vientihintoihin. Tämä oli välttämätöntä harjoitetun polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi, koska vientihintojen rakenteessa oli eri jäsenvaltioiden ja ajanjaksojen välillä huomattavia eroja. Vientihinnat saattoivat vaihella kahden jäsenvaltion välillä jopa 25 prosentilla, minkä lisäksi polkumyynnin todettiin lisääntyneen merkittävästi määrällisten rajoitusten voimassaolon päätyttyä 31 päivänä joulukuuta 1995.

(22) Koska kuitenkin todettiin, että molemmilla yhteistyössä toimineilla tuottajilla oli yhteinen enemmistöoikeus (valtion omaisuusrahasto), komissio vahvisti niille yhden ainoan polkumyyntimarginaalin. Se määritettiin ilmaisemalla kyseisten yritysten osalta todettu polkumyynnin kokonaismäärä prosentteina tuonnin CIF-kokonaisarvosta vapaasti yhteisön rajalla. Tällä perusteella määritetyt väliaikaiset polkumyyntimarginaalit kyseisten kahden yhteistyössä toimineen tuottajan/viejän osalta ovat seuraavat:

— Vítkovice as 5,2 %,

— Nová Hut as 5,2 %.

(23) Niiden tšekkiläisten vientiä harjoittavien tuottajien tai viejien osalta, jotka eivät vastaanneet komission kyselylomakkeeseen, eivätkä ilmoittautuneet tai toimineet muulla tavoin yhteistyössä tutkimuksen yhteydessä (näiden osuus Tšekin tasavallan kokonaisviennistä yhteisöön oli enemmän kuin 40 prosenttia), polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Tarkoituksena oli välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja toimenpiteiden kiertäminen. Tästä syystä laskettiin polkumyynnin jäännösmarginaali vertaamalla johdanto-osan 17 kappaleessa määritettyä normaaliarvoa johdanto-osan 19 kappaleessa määritettyyn vientihintaan. Väliaikainen polkumyynnin jäännösmarginaali ilmaistuna prosentteina mukautetusta Eurostatin tuontihinnasta on 46,8 prosenttia.

3. Romania

a) *Normaaliarvo*

(24) Romania kärsi tutkimusajanjaksona korkeasta, noin 50 prosentin suuruisesta vuotuisesta inflaatiosta. Jotta tämä ei vääristäisi laskelmia, normaaliarvojen määrittämisessä käytettiin lyhimpiä mahdollisia ajanjaksoja, joista oli toimitettu tuotantokustannuksia koskevat tiedot. Yhden yrityksen osalta normaaliarvot laskettiin tästä syystä kuukausikohtaisesti, kahden yrityksen osalta neljännesvuosittain ja jäljelle jääneen yrityksen osalta vuosikohtaisesti, koska se ei ollut toimittanut yksityiskohtaisempia tietoja.

(25) Johdanto-osan 15 ja 16 kappaleessa selostettuja menetelmiä sovellettiin myös tässä yhteydessä.

Normaaliarvot määritettiin useimmissa tapauksissa kotimaan hintojen perusteella, mutta jos kannattavan myynnin osuus kokonaismyynnistä oli vähemmän kuin 10 prosenttia tai jos tietyn tuoteryhmän kotimainen myynti ei ollut edustavaa, normaaliarvot muodostettiin laskennallisesti. Tätä menetelmää käytettiin, koska muille yrityksille vahvistetut normaaliarvot koskivat eri ajanjaksoja (katso johdanto-osan 24 kappale) ja olisivat siten johtaneet virheelliseen tulokseen. Laskennalliset normaaliarvot muodostettiin lisäämällä tuotantokustannuksiin (mukaan lukien myynti-, hallinto- ja muut kustannukset) joko koko myynnistä saatu painotettu keskimääräinen voitto (yksi viejä) tai pelkästään kannattavasta myynnistä saatu painotettu keskimääräinen voitto (kaksi viejää). Viejien omaa voittoa ja omia myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti, koska kaikkien viejien kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä myymät määrät olivat riittävän edustavia.

b) *Vientihinta*

(26) Romanialaiset viejät myivät samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla toimiville riippumattomille asiakkaille joko suoraan tai Romaniassa toimivien välittäjien kautta. Koska näiden välittäjien toiminta perustui niiden ja tuottajien sopimusteitse sopimaan kiinteään palkkioon, vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisön asiakkailta veloitettujen ja niiden maksamien hintojen perusteella.

c) *Vertailu*

(27) Normaaliarvon ja vapaasti tehtaalla -vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisut tehtiin tarvittaessa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, pakkaus- ja luottokustannusten sekä palkkioiden osalta.

d) *Polkumyyntimarginaali*

(28) Kunkin tuoteryhmän normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin mukautettuihin yksittäisiin vientihintoihin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti. Tämä oli välttämätöntä harjoitetun polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi, koska vientihintojen rakenteessa oli eri asiakkaiden ja alueiden välillä huomattavia eroja.

(29) Tietojen tarkastamisen yhteydessä todettiin, että yhteistyössä toimineilla neljällä tuottajalla oli yhteinen enemmistöosakas (valtion omaisuusrahasto). Komissio vahvisti niille tästä syystä yhden ainoan polkumyyntimarginaalin. Se määritettiin ilmaisemalla kyseisten yritysten osalta todettu polkumyynnin kokonaismäärä prosentteina tuonnin CIF-kokonaisarvosta vapaasti yhteisön rajalla. Tällä perusteella määritetyt väliaikaiset polkumyyntimarginaalit kyseisten neljän yhteistyössä toimineen tuottajan/viejän osalta ovat seuraavat:

— SC Artrom SA	10,8 %,
— SC Silcotub SA	10,8 %,
— SC Petrotub SA	10,8 %,
— SC Republica SA Trade Company	10,8 %.

(30) Tarkastuskäyntien yhteydessä todettiin, että tietyt yritykset, jotka eivät olleet ilmoittautuneet komissiolle, eivätkä siten toimineet tutkimuksessa yhteistyössä, olivat vieneet tarkasteltavana oleva tuotetta Romaniasta. Näiden yritysten polkumyyntimarginaali määritettiin tästä syystä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Tarkoituksena oli välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja toimenpiteiden kiertäminen. Komission yksiköt katsoivat, että kohtuullisinta olisi käyttää tutkimuksen aikana hankittuja tietoja ja että tarkoituksenmukaisin polkumyyntimarginaali olisi tässä tapauksessa korkein tutkimuksessa yhteistyössä toimineelle tuottajalle määritetty polkumyyntimarginaali, koska ei ollut mitään syytä olettaa, että yhdenkään yhteistyöhön osallistumattoman tuottajan/viejän harjoittama polkumyynti olisi ollut vähäisempää kuin korkein todettu polkumyyntitaso. Väliaikainen polkumyynnin jäännösmarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-tuotehinnasta yhteisön rajalla on 38,2 prosenttia.

4. Slovakian tasavalta

a) *Normaaliarvo*

(31) Normaaliarvo määriteltiin johdanto-osan 15 ja 16 kappaleessa selostettuja menetelmiä käyttäen. Slovakialaisen tuottajan samankaltaisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla oli edustavaa sekä kokonaisuudessaan katsoen että tuoteryhmittäin.

Kannattavan myynnin osuus myyntimääristä oli useimpien tuoteryhmien osalta vähemmän kuin 80 prosenttia, mutta enemmän kuin 10 prosenttia, mistä syystä normaaliarvo määritettiin pelkästään kannattavien liiketoimien keskimääräisen painotetun hinnan perusteella. Yhden tuoteryhmän osalta kannattavan myynnin osuus oli kuitenkin enemmän kuin 80 prosenttia, joten tämän ryhmän normaaliarvo voitiin määrittää kaikkien liiketoimien keskimääräisen painotetun hinnan perusteella.

b) *Vientihinta*

(32) Tarkasteltavana olevan tuotteen koko myynti yhteisöön tapahtui Sveitsissä sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppayhtiön tai sen kokonaan omistaman, Italiassa sijaitsevan tytäryhtiön kautta. Koska viejä ja sen jakelijat olivat etuyhteydessä keskenään, kunkin tuoteryhmän vientihinta oli muodostettava laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle yhteisössä. Koska sveitsiläisen tuojan toimintaa voidaan verrata palkkioperusteisen kauppiaan toimintaan, sen riippumattomilta yhteisön asiakkailta veloittamista hinnoista vähennettiin sen omiin myynti-, hallinto- ja muihin kustannuksiin sekä kohtuulliseen voittomäärään perustuvana oikaisuna 9,5 prosenttia. Sen italialaisen tytäryhtiön osalta vientihinta muodostettiin vähentämällä kaikki tuonnin ja jälleenmyynnin välillä syntyneet kustannukset luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla. Laskussa ilmoitettua myyntihintaa oikaistiin siten sen omien myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten sekä 4 prosentin voittomarginaalin huomioon ottamiseksi (katso johdanto-osan 18 kappale).

c) *Vertailu*

(33) Vientitoimien suuren määrän ja tuotteiden moninaisuuden vuoksi komissio rajoitti vertailun perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti tärkeimpiin tuoteryhmiin, koska niiden osuus tuottajan vientimyynnistä oli 83,9 prosenttia. Normaaliarvon ja vapaasti tehtaalla -vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisut tehtiin seuraavien tekijöiden osalta: fyysisten ominaisuuksien erot, alennukset, kuljetus-, vakuutus- ja luottokustannukset.

d) *Polkumyyntimarginaali*

(34) Polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vertaamalla kunkin tuoteryhmän normaaliarvon mukautettua painotettua keskiarvoa mukautettuihin yksittäisiin vientihintoihin. Tämä oli välttämätöntä harjoitetun polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden selvittämiseksi, koska vientihintojen rakenteessa oli asianomaisten kahden tuojan ja eri ajanjakson välillä huomattavia eroja. Polkumyynnin todettiin lisääntyneen merkittävästi erityisesti määrällisten rajoitusten voimassaolon päätyttyä 31 päivänä joulukuuta 1995. Ainoan yhteistyössä toimineen tuottajan väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina tuonnin CIF-kokonaisarvosta vapaasti yhteisön rajalla on seuraava:

Železiarne Podbrezová	8,9 %.

(35) Koska ainoa tiedossa oleva tuottaja vastasi lähes kokonaan tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä Slovakiasta yhteisöön, komissio katsoo, että polkumyynnin jäännöstullin olisi oltava samantasoinen.

5. Venäjä

a) *Yhteistyö*

(36) Niistä kuudesta tuottajasta/viejästä, joille lähetettiin kyselylomake, viisi ei toimittanut vastaustaan ennen menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetettua määräaikaa. Kuudennen yrityksen vastaus oli olennaisilta osiltaan puutteellinen. Kaikkia yrityksiä varoitettiin yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista ja niille annettiin lisäaikaa vastaustensa toimittamiseen. Tästä huolimatta niiden lopulta toimittamat tiedot eivät olleet pyydetyssä muodossa, eivätkä komission yksiköt voineet niiden perusteella määrittää tarkasti normaaliarvoa tai vientihintaa yksittäisten tuotteiden ja liiketoimien ryhmittelytavan vuoksi. Komission yksiköt päättelivät tästä syystä, että yksikään yrityksistä ei ollut toimittanut tutkimusta varten tarvittavia tietoja asetetuissa määräajoissa, joten päätelmät tehtiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella.

b) *Normaaliarvo*

(37) Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa komissio ehdotti Tšekin tasavaltaa sopivaksi kolmanneksi markkinatalousmaaksi normaaliarvon määrittämiseksi. Yksikään asianomainen osapuoli ei vastustanut tätä valintaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa vahvistetussa määräajassa. Useita viikkoja myöhemmin yhden yrityksen laillinen edustaja esitti kuitenkin suullisen vastalauseen, johon ei liittynyt esitystä vaihtoehtoiseksi viitemaaksi ja jota ei voitu ottaa huomioon, koska tutkimus oli jo

edennyt liian pitkälle. Tutkimuksen jatkuessa ei tullut ilmi mitään, mikä olisi viitannut siihen, että valittu viitemaa ei olisi sopiva. Tšekin tasavallan valinta viitemaaksi voidaan tästä syystä vahvistaa seuraavista syistä: tšekkiläiset ja venäläiset tuottajat hyödyntävät tarkasteltavana olevan tuotteen valmistuksessa samoja tuotantomenetelmiä; sekä tšekkiläiset tuottajat että useimmat venäläiset tuottajat kuuluvat teräsalan ryhmittymiin, joilla on yhteiset terästuotantolaitokset, ja saavat tämän vuoksi raaka-aineita samanlaisin eduin; tšekkiläiset ja venäläiset tuottajat valmistavat kyseisen tuotteen kaikkia kokoja; tšekkiläisten ja venäläisten tuottajien tuotanto vastaa laajuudeltaan toisiaan paremmin kuin muiden tuottajien tuotanto; ja Tšekin ja Venäjän vientimäärät yhteisöön ovat samankaltaisia.

(38) Jotta yhteistyöstä kieltäytyminen ei muodostuisi kannattavaksi, venäläisten yritysten normaaliarvo määritettiin yhteistyöhön osallistumattomille tšekkiläisille yrityksille vahvistettujen normaaliarvojen perusteella (katso johdanto-osan 17 kappale).

c) *Vientihinta*

(39) Tarkempien tietojen puuttuessa vientihinta määritettiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Tässä yhteydessä katsottiin, että järkevin perusta vientihinnan määrittämiseksi oli Eurostatin CN-koodeittain ilmoitettu venäläisten putkien tuontihinta.

d) *Vertailu*

(40) Jotta normaaliarvoa ja vientihintaa voitaisiin verrata mahdollisimman tarkoin samalla tasolla (eli viejämaan rajalla), tehtiin rahtikustannusten huomioon ottamiseksi oikaisu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.

e) *Polkumyyntimarginaali*

(41) Normaaliarvon painotetun keskiarvon ja vientihinnan painotetun keskiarvon vertailu osoitti, että polkumyyntiä esiintyy. Kaikkien venäläisten yritysten väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla (Eurostat) on 32,9 prosenttia.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(42) Tutkimus on vahvistanut, että valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuotanto edustaa pääosaa samankaltaisen tuotteen koko tuotannosta yhteisössä.

(43) Kuten johdanto-osan 5 kappaleessa todetaan, kaikki valituksen tehneet yhteisön tuottajat ja kaksi muuta yritystä toimivat tutkimuksessa yhteistyössä. Näiden yritysten yhteinen tuotanto muodosti pääosan tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä. Tästä syystä niihin viitataan jatkossa 'yhteisön tuotannonalana' perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

E. VAHINKO

1. Alustavat huomiot

(44) Kaikki vahinkoa koskevat tiedot ovat peräisin vuoden 1992 ja elokuun 1996 väliseltä ajanjaksolta ja ne ilmaistaa tonneina kuukautta kohti, koska tutkimusajanjakso päättyy kesken kalenterivuotta. Maantieteellisesti tutkimus käsittää viidentoista jäsenvaltion yhteisön.

(45) Yhteisön tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon tarkastelussa on otettava huomioon voimassa olevat vuosina 1992 ja 1993 käyttöön otetut polkumyyntitoimenpiteet, jotka koskevat tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia Unkarista, Puolasta ja Kroatian tasavallasta [1]. Näitä toimenpiteitä, jotka koostuvat määrällisistä sitoumuksista ja jäännöstulleista, ollaan parhaillaan tarkastelemassa uudelleen [2].

(46) Tšekin tasavallasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien saumattomien putkien [3] tuontiin sovellettiin vuosina 1993–1995 tariffikiintiöjärjestelmää, jonka voimassaoloaika päättyi 31 päivänä joulukuuta 1995 [4].

2. Yhteisön kulutus

(47) Yhteisön kulutus määriteltiin laskemalla yhteen kolmansista maista tuleva kokonaistuonti ja yhteisön tuottajien kokonaistoimitukset yhteisön markkinoille.

(48) Yhteisön kulutus ilmaistuna tonneina kuukautta kohti oli 89 900 tonnia vuonna 1992, 69 700 tonnia vuonna 1993, 84 070 tonnia vuonna 1994, 92 730 tonnia vuonna 1995 ja 92 130 tonnia tutkimusajankohtana, mikä tarkoittaa sitä, että kokonaislisäys oli, kysynnän vaihdellessa, noin 2 prosenttia.

[1] Komission asetus (ETY) N:o 3296/92, 12.11.1992 (EYVL N:o L 328, 14.11.1992, s. 15) ja neuvoston asetus (ETY) N:o 1189/93, 14.5.1993 (EYVL N:o L 120, 15.5.1993, s. 34)
[2] 31.8.1996 julkaistu menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus (EYVL N:o C 253, 31.8.1996, s. 25)
[3] Yhdistetyn nimikkeistön koodi 7304 kokonaisuudessaan, mukaan lukien siten myös tarkasteltavana oleva tuote.
[4] Neuvoston asetus (ETY) N:o 1968/93, 19.7.1993 (EYVL N:o L 180, 23.7.1993, s. 1)

3. Polkumyynnillä tapahtuva tuonti

a) *Kumulaatio*

(49) Kyseessä olevia saumattomia putkia todettiin tuotavan kustakin tarkasteltavana olevasta viejämaasta huomattavia määriä, niillä oli merkittävä markkinaosuus ja ne kilpailivat sekä toistensa että yhteisön tuotannonalan valmistamien tuotteiden kanssa. Tästä syystä kaiken tämän polkumyyntimenettelyn kohteena olevasta neljästä maasta peräisin olevan ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin (katso johdanto-osan 22, 23, 29, 30, 34, 35 ja 41 kappale) vaikutuksia olisi vahingon määrittämiseksi arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

b) *Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kumuloitu määrä ja markkinaosuus*

(50) Tšekin tasavallasta, Romaniasta, Venäjältä ja Slovakian tasavallasta peräisin olevan tuonnin kumuloitu määrä ilmaistuna tonneina kuukautta kohti väheni 12 800 tonnista 6 330 tonniin vuosina 1992–1993 ja lisääntyi sitten 14 000 tonniin vuonna 1994, 15 930 tonniin vuonna 1995 ja 18 580 tonniin tutkimusajanjaksona, eli koko ajanjakson lisäys oli 45 prosenttia.

Vastaavat markkinaosuudet olivat 14,2 prosenttia vuonna 1992, 9,1 prosenttia vuonna 1993, 16,6 prosenttia vuonna 1994, 17,2 prosenttia vuonna 1995 ja 20,2 prosenttia tutkimusajanjaksona.

c) *Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat ja hintojen alittavuus*

(51) Tutkimusajanjakson hintojen alittavuuden tarkastelemiseksi verrattiin tuoduista tuotteista ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta yhteisössä veloitettuja mukautettuja painotettuja keskimääräisiä hintoja (CIF-hinta yhteisön rajalla) yhteisön tuottajien riippumattomilta ostajilta veloittamiin painotettuihin keskimääräisiin nettomyyntihintoihin (vapaasti tehtaalla -taso).

Vertailun tuloksena saatiin seuraavat hinnan alittavuuden painotetut keskiarvot, jotka ilmaistaan tässä prosentteina yhteisön tuottajien hinnoista:

— Tšekin tasavalta: 21,2 % – 43,2 %,
— Romania: 25,8 %,
— Venäjä: 41,5 %,
— Slovakian tasavalta: 17,5 %,

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

a) *Tuotantokyky, tuotanto ja käyttöaste*

(52) Vuoden 1992 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 11 tehdasta ja tuotantolaitosta lopetti tuotannon, mikä edustaa noin neljänneksen vähennystä saumattomien putkien yhteisön koko tuotantokyvystä ajanjakson alussa.

(53) Yhteisön tuotannonalan tonneina kuukaudelta ilmaistu tuotanto laski noin 94 720 tonnista vuonna 1992 80 440 tonniin vuonna 1993, 80 990 tonniin vuonna 1994, 83 000 tonniin vuonna 1995 ja 78 180 tonniin tutkimusajanjaksona, laskien noin 18 prosentilla tutkittuna ajanjaksona.

(54) Vastaava tuotantokyvyn käyttöaste nousi 63,5 prosentista vuonna 1992 ja 61,1 prosentista vuonna 1993 69,2 prosenttiin vuonna 1994 ja 75,9 prosenttiin vuonna 1995 ja laski 71,2 prosettiin tutkimusajanjaksona.

b) *Myynnin määrä ja markkinaosuus*

(55) Yhteisön markkinoille tarkoitettu yhteisön tuottajien keskimääräinen kuukausimyynti oli 67 650 tonnia vuonna 1992, 57 470 tonnia vuonna 1993, 63 110 tonnia vuonna 1994 ja 66 890 tonnia vuonna 1995, ja se laski 62 090 tonniin tutkimusajanjaksona.

Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 75,2 prosentista vuonna 1992 82,4 prosenttiin vuonna 1993 ja laski 75,1 prosenttiin vuonna 1994, 72,1 prosenttiin vuonna 1995 ja vielä 4,7 prosenttiyksiköllä vakiintuen 67,4 prosenttiin tutkimusajanjaksona.

c) *Myyntihinta*

(56) Yhteisön tuottajien yhteisön markkinoilla myymän kyseisen tuotteen yksikköhinta ecuina tonnilta ilmaistuna oli keskimäärin 576 vuonna 1992, 504 vuonna 1993, 509 vuonna 1994, 578 vuonna 1995 nousten 593:een tutkimusajanjaksona.

d) *Kannattavuus*

(57) Yhteisön tuotannonala kärsi taloudellisista tappioista vuosien 1992 ja 1994 välisenä aikana. Tappiot olivat keskimäärin 8 prosenttia. Myyntituotto parani vuonna 1995 (–2,1 prosenttia), ja tasoihin päästiin vuoden 1996 ensimmäisen kahdeksan kuukauden aikana osittain hintojen nousun ja osittain alalla voimassa olevien (johdanto-osan 8 kappaleessa mainittujen) toimenpiteiden ansiosta. Kannattavuuden lievä paraneminen ei kuitenkaan riittänyt synnyttämään tulosta, jolla yhteisön tuotannonala olisi voinut kattaa lisääntyvät tuotantokulunsa ja rakennemuutokseen tarvittavat suuret investoinnit, tehdä kohtuullista voittoa, toipua aiempien vuosien tappiosta ja varmistaa elinkelpoisuutensa pitkällä aikavälillä.

e) *Työllisyys*

(58) Työllisyys yhteisön tuotannonalalla aleni jatkuvasti noin 35 prosentilla vuoden 1992 ja elokuun 1996 välisenä aikana, mikä absoluuttisena määränä merkitsi noin 2 800 työpaikan menetystä.

5. Päätelmät

(59) Tutkittavana ajanjaksona yhteisön tuotannonala yritti vakiinnuttaa aiemman polkumyynnin jo heikentämää tilannetta (katso johdanto-osan 45 kappale) ja päästä myönteisiin taloudellisiin tuloksiin. Näistä merkittävistä ponnisteluista, saumattomien putkien alalla voimassa olevista toimenpiteistä ja vuonna 1996 tapahtuneesta hintojen noususta huolimatta yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan kyennyt saavuttamaan tyydyttävää kannattavuutta kyseisenä vuonna. Vuodesta 1993 se menetti jatkuvasti markkinaosuuksia ja vuosien 1995 ja 1996 välisenä aikana alalla tapahtui merkittävä tuotannon ja tuotantokyvyn käytön lasku. Näiden tapahtumien perusteella ja alustavien päätelmien tekemiseksi päätellään, että jatkuvasti uhanalainen yhteisön tuotannonala on kärsinyt merkittävää vahinkoa.

F. SYY-YHTEYS

1. Polkumyynnillä tapahtuvan kumuloidun tuonnin vaikutus

(60) Olisi huomioitava, että Tšekin tasavallasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevaan kyseisen tuotteen tuontiin 31 päivään joulukuuta 1995 sovellettavan tariffikiintiöjärjestelmän (katso johdanto-osan 46 kappale) mukaisesti kattoja korotettiin 13,5 prosentilla vuosien 1994 ja 1995 välisenä aikana. Venäläiseen ja romanialaiseen tuontiin ei sovellettu määrällisiä rajoituksia tutkittuna ajanjaksona.

(61) Tariffikiintiöjärjestelmän soveltamisen päätyttyä Tšekin tasavallasta ja Slovakian tasavallasta tapahtuva saumattomien putkien tuonti ylitti vuoden 1996 ensimmäisten kahdeksan kuukauden aikana merkittävästi vuoden 1995 vastaavan ajan tason, eli 29,3 prosentilla Tšekin tasavallan ja 34,5 prosentilla Slovakian tasavallan osalta.

(62) Vaikka kulutus yhteisössä pysyi suhteellisen vakaana, kumuloitu tuonti Tšekin tasavallasta, Romaniasta, Venäjältä ja Slovakian tasavallasta lisäsi kokonaismarkkinaosuuttaan noin 6 prosenttiyksiköllä vuoden 1992 14,2 prosentista tutkimusajankohdan 20,2 prosentiin, kun taas yhteisön tuotannonala menetti markkinaosuuttaan noin 7,8 prosenttiyksiköllä 72,2 prosentista 67,4 prosenttiin samana ajanjaksona. Koska kunkin viejämaan todettiin harjoittaneen merkittävää alihinnoittelua ja koska kyseisen tuonnin markkinaosuuden kasvu tapahtui samanaikaisesti yhteisön tuotannonalan tilanteen huononemisen kanssa, joka nopeutui vuosien 1995 ja 1996 välisenä aikana (kuten johdanto-osan 59 kappaleessa arvioidaan), päätellään kyseisestä neljästä maasta tapahtuneen tuonnin yhdessä vaikuttaneen kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

2. Muiden tekijöiden vaikutus

a) *Tuonti Unkarista, Puolasta ja Kroatian tasavallasta*

(63) Kuten johdanto-osan 45 kappaleessa todetaan, Unkarista, Puolasta ja Kroatian tasavallasta tapahtuvaan tuontiin sovellettiin tutkimusajanjaksona määrällisinä rajoituksina toteutettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, joita parhaillaan tarkastellaan uudelleen. Uudelleentarkastelua koskevat päätelmät annetaan tiedoksi vastaavan tutkimuksen loppuun saattamisen yhteydessä.

b) *Muu tuonti*

(64) Tähän menettelyyn tai käynnissä olevaan uudelleentarkasteluun kuulumattomista maista tapahtuva tuonti lisäsi hieman markkinaosuuttaan ajanjaksona vuoden 1992 4,2 prosentista ja vuoden 1993 3,3 prosentista vuoden 1994 4,3 prosenttiin, vuoden 1995 6,5 prosenttiin ja tutkimusajanjakson 7,7 prosenttiin.

Vaikka tuonti lisääntyi määrällisesti, tuonnin todettiin tapahtuvan hinnoilla, jotka olivat selvästi korkeampia kuin tämän tutkimuksen kohteena oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti.

Tämän vuoksi päätellään, että kyseisellä tuonnilla ei ollut merkittävää vaikutusta tai mitään vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

c) *Yleinen taloudellinen tilanne*

(65) Yhteisön kulutus laski vuonna 1993 maailmanlaajuisen laman vuoksi, joka vaikutti erityisesti kyseisen tuotteen käyttäjiin (autoteollisuus, rakennusteollisuus jne.). Vuonna 1993 kyseisen tuonnin taso oli alhainen, ja yhteisön tuotannonalan tulos myyntinä yhteisön markkinoilla, hintoina ja kannattavuutena oli kaikkein huonoin.

(66) Vuoden 1993 poikkeuksellista tilannetta lukuun ottamatta kulutus kuitenkin pysyi yleisesti vakaana muiden tutkittavan ajanjakson vuosien aikana (vuosi 1992, ja vuosi 1994 tutkimusajanjaksoon). Tämän vuoksi yleistä taloudellista tilannetta ei voida pitää tekijänä, josta yhteisön tuotannonalan näiden

vuosien uhanalainen tilanne olisi johtunut. Yhteisön tuottajien merkittävien järkeistämis- ja rakennemuutosponnistelujen sekä voimassa olleiden kaupallisten suojatoimenpiteiden ansiosta yhteisön tuotannonalan toipumisen olisi pitänyt olla voimakkaampaa ja tulosten tyydyttävämpiä vuosina 1995 ja 1996.

d) *Päätelmät*

(67) Vuoden 1993 maailmanlaajuinen lama vaikutti jossain määrin kielteisesti yhteisön tuotannonalan kyseisen vuoden tulokseen, ja tuonti muista maista on myös voinut vaikuttaa jossain määrin tuotannonalan tilanteen huononemiseen. Kaikista edellä esitetyistä syistä huolimatta ja alustavien päätelmien tekemiseksi on pääteltävä, että kyseisestä neljästä maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin alhaisten hintojen ja määrän jyrkän lisääntymisen vaikutus, erillisesti ja kumuloituna, aiheutti merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

G. YHTEISÖN ETU

1. Huomio maailman saumattomien putkien tuotannosta

(68) Maailmanlaajuisesti ja Euroopassa sekä Euroopan unionissakin voidaan todeta olevan jatkuva tuotannon ylikapasiteetti.

Yhteisön tuotannonala on toteuttanut merkittävää rakennemuutosta ylikapasiteetin vähentämiseksi, kuten johdanto-osan 52 kappaleessa mainitaan.

2. Tähän analyysiin kuuluvat taloudelliset toimijat

a) *Yhteisön tuotannonala*

(69) Yhteisön saumattomien putkien tuotannonala muodostuu keskisuurista ja suurista yrityksistä, jotka tuottavat tutkittavaa tuotetta ja muita hyvin samankaltaisia putkituotteita.

Tuotannossa teräsvalanteet tai -romu (joka edustaa nyt noin kahta kolmasosaa raaka-aineesta) jalostetaan saumattomiksi putkiksi.

b) *Tuojat/jälleenmyyjät*

(70) Jälleenmyyjät myyvät suurimman osan saumattomista putkista. Suora myynti kuluttajille on vähemmän kuin 5 prosenttia kokonaismyynnistä.

Yhteisön markkinoille luonteenomaista on useat suuret jälleenmyyjät, joilla on yhteisön kattavat myyntijärjestöt. Nämä suuret jälleenmyyjät myyvät merkittävän osan kyseisistä saumattomista putkista pienemmille jälleenmyyjille, jotka myyvät rajoitetummilla maantieteellisillä alueilla. Saumattomien putkien jälleenmyyjät ovat erikoistuneet suuresti kaikenlaisten terästuotteiden kauppaan, ja markkinat ovat erittäin avoimet.

c) *Tuotannon jälkeiset käyttäjätuotannonalat*

(71) Tuotannon jälkeisiä käyttäjätuotannonaloja on useita, kuten koneteollisuus, nesteiden kuljetus (öljy, kaasu, vesi jne.), kemian- ja petrokemianteollisuus, voimalaitokset (myös ydinvoimalaitokset), autoteollisuus ja rakennusteollisuus.

Komissio ei saanut tutkimuksen aikana tietoja siitä, kuinka suurta myyntiosuutta kukin käyttäjätuotannonala edusti.

3. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden odotettu vaikutus yhteisön tuotannonalaan

(72) Tullin käyttöönoton seurauksena voidaan tuodun samankaltaisen tuotteen hintojen odottaa nousevan. Tämä hinnannousu heijastuisi tuodun määrän laskuna, joka johtaisi tarjonnan pienenemiseen joka mahdollistaisi yhteisön tuotannonalan tuotannon lisääntymisen. Yhteisön tuotannonalan hintojen voitaisiin odottaa nousevan jossain määrin, mutta ei kuitenkaan lähellekään niin paljon kuin tullin taso markkinoiden ylikapasiteetin ja avoimuuden vuoksi. Määrän kasvu auttaisi kuitenkin vähentämään yksikkökustannuksia ja antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden parantaa huonoa taloudellista tilannettaan.

4. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottamatta jättämisen vaikutus yhteisön tuotannonalaan

(73) Jos väliaikaisia toimenpiteitä ei otettaisi käyttöön, yhteisön tuotannonala kärsisi edelleen vahinkoa, mikä uhkaisi sen kykyä tuottaa kaikkia tuotteita kilpailukykyisin kustannuksin.

Kyseinen tuotannonala on riippuvainen kohtuullisesta tuotantokyvyn käyttöasteesta, joka voidaan saavuttaa ainoastaan tuottamalla tyydyttävä määrä standardien mukaisia kaupallisia putkia tai öljyputkia, jotka kilpailevat suoraan polkumyynnillä tuotujen tuotteiden kanssa. Näiden standardien mukaisten putkien tuotannon väheneminen vaarantaisi korkealaatuisempien tuoteluokkien tuotannon ja voisi johtaa saumattomien putkien alan yleiseen heikkenemiseen, mikä pakottaisi jotkut yritykset luopumaan tiettyjen tai kaikkien tuoteluokkien tuotannosta.

5. Toimenpiteiden vaikutus tuojiin/jälleenmyyjiin

(74) Yleisesti ottaen tuojien yhteistyön puuttuminen yhteisön etua koskevan tutkimuksen yhteydessä tekee vaikeaksi arvioida luotettavasti niiden todennäköistä suhtautumista toimenpiteiden käyttöönottoon. Kuitenkin tiedetään, että kyseiset saumattomat putket muodostavat vain pienen osan niiden liikevaihdosta. Niiden myymien tuotteiden moninaisuuden vuoksi toimenpiteillä voidaan odottaa olevan ainoastaan vähäinen vaikutus niiden kokonaistilanteeseen.

6. Toimenpiteiden vaikutus teollisiin käyttäjiin

(75) Yksikään käyttäjä ei ole antanut tiedoksi kantaansa polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Tästä huolimatta komissio on arvioinut todennäköisen vaikutuksen käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Arvioidaan, että 85 prosenttia kyseisistä maista polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista myydään suurille jälleenmyyjille, jotka näyttävät hyödyntäneen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintoja voittomarginaalinsa kasvattamiseen. Siinä määrin kuin jälleenmyyjät tarkistavat marginaalinsa toimenpiteiden joidenkin tai kaikkien vaikutusten huomioon ottamiseksi voidaan odottaa, että toimenpiteet eivät heijastu täysin niiden vientihintoihin.

(76) Lisäksi käytettävissä olevan tiedon perusteella ja alustavien päätelmien tekemiseksi komissio on sitä mieltä, että koska putkien kustannusten osuus käyttäjätuotannonalojen valmistamien tuotteiden kustannuksista on suhteellisen pieni, kyseisten putkien hinnannousun vaikutus niihin olisi vähäinen.

On myös todennäköistä, että muut tarjonnan lähteet ja markkinoiden kova kilpailu vähentäisi tullien vaikutusta hintoihin.

7. Päätelmät

(77) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ei ole pakottavaa syytä olla korjaamatta vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristäviä vaikutuksia. Tämän vuoksi päätellään alustavien päätelmien tekemistä varten, että suojatoimenpiteet ovat yhteisön edun mukaisia.

H. VÄLIAIKAINEN TULLI

(78) Väliaikaisen tullin tason vahvistamista varten huomioon otettiin todetun polkumyynnin taso ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin taso.

(79) Koska vahinko koostui lähinnä markkinaosuuden menettämisestä ja erityisesti taloudellisesta tappiosta, vahinko voitaisiin poistaa vahvistamalla vahinkoa aiheuttamaton hintataso, joka antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden sen kustannusten kattamiseen ja kohtuullisen voiton saamiseen.

(80) Komissio on laskenut tätä varten vapaasti tehtaalla -tasolla hintatason, jota pidetään riittävänä poistamaan vahinko yhteisön tuotannonalan painotettujen keskimääräisten tuotantokustannusten perusteella, joihin on lisätty sopivana vähimmäismääränä pidetty 5 prosentin voitto liikevaihdosta ottaen huomioon tarve pitkän aikavälin investointeihin ja erityisesti tuottu, jota yhteisön tuotannonala voisi kohtuudella odottaa ilman vahingollista polkumyyntiä. Tätä vahingon poistavaa tasoa verrattiin sitten viejien painotettuun keskimääräiseen vapaasti yhteisön rajalla -myyntihintaan, joka mukautetiin asianmukaisesti jakelukanavien erilaisuuden huomioon ottamiseksi, kuten johdanto-osan 51 kappaleessa esitetään.

Tällä tavoin vahvistetut vahingon poistavat tasot ovat seuraavat:

— Tšekin tasavalta 37,4 % – 97,9 %,

— Romania 48,3 %,

— Venäjä 87,8 %,

— Slovakian tasavalta 31 %.

(81) Koska vahingon poistavat marginaalit ovat suuremmat kuin toteutetut polkumyyntimarginaalit, polkumyyntitullien olisi perustuttava alustavassa vaiheessa polkumyyntimarginaaleihin perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tämän vuoksi väliaikaisten polkumyyntitullien olisi vastattava polkumyyntimarginaaleja, jotka laskettiin kyseisille yhteistyössä toimiville ja toimimattomille tuottajille tai viejille, kuten johdanto-osan 22, 23, 29, 30, 34, 35 ja 41 kappaleissa esitetään.

I. LOPPUMÄÄRÄYKSET

(82) Moitteettoman hallinnon vuoksi olisi vahvistettava ajanjakso, jona asianomaiset osapuolet, joita asian tiedetään koskevan, voivat ilmoittautua ja pyytää tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi todettava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat väliaikaisia ja että niitä voidaan joutua tarkastelemaan uudelleen lopullista polkumyyntitullia varten, jota yhteisö voi ehdottaa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit seuraavan Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevan tuonnin osalta:

a) raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut saumattomat putket, jollaisia käytetään öljy- tai kaasuputkijohdoissa, ulkoläpimitta enintään 406,4 mm (jotka kuuluvat CN-koodeihin 7304 10 10 ja 7304 10 30);

b) saumattomat poikkileikkaukseltaan ympyränmuotoiset putket, rautaa tai seostamatonta terästä, kylmävedetyt tai kylmävalssatut, muut kuin tarkkuusputket (jotka kuuluvat CN-koodiin 7304 31 99); ja

c) muut poikkileikkaukseltaan ympyränmuotoiset putket, rautaa tai seostamatonta terästä, muut kuin kierteitetyt tai kierteitettävät, ulkoläpimitta enintään 406,4 mm (jotka kuuluvat CN-koodeihin 7304 39 91 ja 7304 39 93).

2. Väliaikaiset tullit, joita sovelletaan kyseisten tuotteiden tuonnin vapaasti yhteisön rajalla -nettohintoihin, ovat seuraavat:

Maa	Tuotteiden valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisä-koodi
Tšekin tasavalta	Vitkovice as	5,2 %	8058
	Nová Hut as	5,2 %	8058
	Muut	46,8 %	8900
Romania	SC Artrom SA	10,8 %	8059
	SC Silcotub SA	10,8 %	8059
	SC Petrotub SA	10,8 %	8059
	SC Republica SA Trade Company	10,8 %	8059
	Muut	38,2 %	8900
Slovakian tasavalta	Železiarne Podbrezova	8,9 %	8060
	Muut	8,9 %	8900
Venäjä	Kaikki yritykset	32,9 %	—

3. Tulleja ja muita tullikäytäntöjä koskevia voimassa olevia säännöksiä sovelletaan.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen edellyttää väliaikaisen tullin suuruisen vakuuden antamista.

2 artikla

Asianomaiset osapuolet voivat esittää näkökantansa ja pyytää, että komissio kuulee niitä asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat esittää huomautuksensa tämän asetuksen soveltamisesta yhden kuukauden kuluessa sen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tätä asetusta sovelletaan kuuden kuukauden ajan, jos neuvosto ei toteuta lopullisia toimenpiteitä ennen tämän ajanjakson päättymistä, jollei asetuksen (EY) N:o 384/96 7, 9, 10 ja 14 artiklan soveltamisesta muuta johdu.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä toukokuuta 1997.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja